

[Aksel Larsen.]

veltillfreds bruger en Side i de konservative Blade til at fortælle, hvad han har ædt og drukket under sin Rejse. Jeg henstiller, at man holder op med at anvende disse to Metoder for Beretningsaflæggelse og vælger den tredje, men eneste rigtige — at aflægge Beretning her i Tinget.

Det er forstaaeligt — for alle andre end Regeringen aabenbart —, at de Tilstande, der findes her i Landet, og som i høj Grad skyldes Regeringens Virksomhed, faar Befolkningens Utilfredshed til at vokse. Der er for saa vidt to Bevægelser i Gang herhjemme. Indadtil vokser det store Befolkningsflertals Utilfredshed med de Kaar, Fædrelandet giver dem, medens samtidig Befolkningen samler sig udadtil i Kærlighed til dette samme Fædreland, dets Frihed og dets Uafhængighed. Denne sidste Bevægelse i Befolkningen er blevet prist i mange højtidelige og ordrige Taler, og den blev ogsaa prist i Gaar; men det maa være tilladt at sige til de Herrer: Hvis man virkelig ønsker, at det danske Folk sluttet og samlet, med hele sin Kraft skal staa Vagt om Danmark og vor Danskhed, saa bliver rigtignok Betingelsen, at dette Danmark ikke behandler største Parten af Befolkningen stiftmoderligt og favoriserer en lille Klike af Rigmænd.

Det er det, der hidtil er sket, og det er derfor, at den Samling, som man var saa glad for i Gaar, samtidig med at man var saa ked af Samlingens Frugter, nemlig Pristigningerne — det er derfor, at den Samling i det store og hele ikke har Rod i Folket. Man kan sagtens sige det i Ord og skrive det i Artikler, at det og det har Folket besluttet sig til. Men Folket har jo ikke været spurgt, den Rigsdag, der sidder, er fremgaaet af et Valg om Forfatningssagen fra i Fjor Foraar. Intetsteds, f. Eks. i Arbejderorganisationerne, har man stillet det Spørgsmaal til Afgørelse: Ønsker I, vi skal gaa ind i et Regeringssamarbejde med Venstre og Konservative paa Betingelse af, at Priserne faar Lov til at stige, medens Lønningerne holdes nede?

Befolkningen er ikke blevet spurgt, og derfor skal man aldeles ikke være sikker paa, at den Samling, man har etableret i Toppen, ogsaa virkelig har Rod. Man skal derimod være klar over noget andet. Der er en ikke uforstaaelig Nervøsitet i Regeringskredse i Anledning af meget af det, der foregaar her i Landet i denne Tid, og det, som bl. a. det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vendte sig saa stærkt imod, og som Statsministeren har vendt sig saa stærkt imod i

Taler i København og i Aarhus, det er det Arbejde, som udføres af en Masse vidt forskellige, mere eller mindre sammenløbne, mere eller mindre stridende Kræfter, der spænder fra Herremanden til Broholm over Frits Clausen til det forhenværende Medlem af Tinget Hr. Pürschel. Der synes at være en vis og ikke helt uforstaaelig Nervøsitet i den Anledning. Men saa maa man gøre sig klart, at naar man saa systematisk, som sket er, under Krigen og navnlig siden den 9. April giver den arbejdende Befolkning berettiget Grund til Utilfredshed, undergraver man Grundlaget for det Demokrati, man hævder man vil forsvare.

Betingelsen for, at man kan faa Folket til at forsvare det, man kalder for Demokrati, er, at dette Demokrati tjener Folkets Sag. Hvis det ikke tjener Folkets Sag, saa er det ikke Demokrati, saa er det falsk Varebetegnelse. Og ved hele den Politik, man har gennemført, og den Optræden, man viser ved mangfoldige Lejligheder, f. Eks. den ilfærdige Ministerpensionering, undergraver man Befolkningens Tiltro til og Vilje til Forsvar for det Demokrati, som man hævder man selv er kaldet til at forsvare.

Det er sandsynligt, at Problemet „rene Folk med rene Hænder“ vil beslaglægge en Del af Tiden under denne Debat. Det er ogsaa berettiget, hvis det gør det. Emnet er baade interessant og betydningsfuldt. Jeg ønsker at erindre om, at vi Kommuniste ofte har fremhævet, at virkelig Pressefrihed er der ikke i et Land, hvis det ikke i hvert Fald lægges klart for Dagen, hvem det er, der finansierer Udgivelsen af de forskellige Blade, hvem det er, der er interesseret i, at disse Blade præger den offentlige Mening paa denne eller hin Maade.

Gennem Spøgeriet i Broholmeruret faar vi tydelig Besked om, at der er Folk, som har udøvet en meget kraftig politisk Virksomhed her i Landet, der har gjort det for andres Penge og ganske aabenbart ogsaa i disse andres Ærinde. Jeg er ganske enig med Regeringspressen, naar den paa det kraftigste anklager Landbrugernes Sammenlutning, fordi den — hvad der maa anses for dokumenteret i Henhold til Erklæringerne fra Hr. Sehested, Knud Bach, de ærede Medlemmer Hr. Hartel og Hr. J. S. Foget o. s. v. — har ladet sig finansiere af Majoratsejerne til at gennemtvinge en Kornordning i det store Landbrugs Interesse. Vi Kommuniste har ustandselig hævdet, at Toppen af Landbrugernes Sammenlutning var afhængig af det store Landbrug. Beviset er nu leveret. Vi vil samtidig sige, at de,